

SCÉNÁŘ K AUDIONAHRÁVCE

Zpracovali: Markéta Lukášková, Vojtěch Navrátil, Veronika Blažková, Šimon Řehoř

ZŠ Pivovarská 15, Jablonec nad Nisou

Pan Petr Karmazín, skauty přezdíváný Baghéra, je jedním z důležitých postav místního junáka. Spolu s vůdci libereckého oddílu Šurean v roce 1991 založil v Jablonci středisko Watakí, jehož jsou někteří z nás členy.

Ve svém životě zažil mnohé historické milníky, které se úzce týkají našeho kraje. V srpnu 1968 byl dokonce očitým svědkem příjezdu okupantů do Liberce, kde tehdy žil.

Já jsem ráno vstal, pustili jsme rozhlas po drátě, no pustil jsem to kvůli času, časovému signálu a teď poslouchám a říkám si, co se to tam děje, to je nějaká rozhlasová hra, kterou vysílaj v 6 ráno, válečná...

Naši vstali a ti byli vycvičeni z války, slyšeli letadla, jak lítaj, jedno letadlo za druhým tady lítá směrem od hranic někam na Prahu.

Bohužel o žádnou rozhlasovou hru typu Války světů Orsona Wellese nešlo. Tehdy teprve devatenáctiletý Karmazín dorazil na náměstí Dr. Edvarda Beneše (dříve náměstí Bojovníků za mír), které už bylo plné lidí. Směrem od Chrastavy přijížděly tanky.

Tak v té ostrý zatáčce dostal smyk na dlažebních kostkách, který tam byly a vlítnul do domu tam vlastně po té straně náměstí jsou podloubí a on narazil do toho sloupu, kterej úplně zlikvidoval. A ta část domu spadla nebo padala na něj.

Když vojáci povylezli ze svých obrněných pancéřových tanků, lidi na ně křičeli a útočili.

A v tu chvíli teda oni začali střílet, náměstí lehlo na zem, já jsem skočil do takovýho vchodu zapuštěnýho, ty kluci ruský se báli, žejo, prostě najednou válka, nebo život.

Při tehdejších událostech zahynulo několik lidí, které od roku 1990 podobně jako další liberecké oběti okupace připomíná deska od sochaře Jiřího Gdovína umístěná v průčelí radnice.

Za komunismu bratra pana Karmazína zavřeli za pokus o útěk na svobodný Západ. V duchu této a dalších drsných zkušeností nás skautský vůdce Baghéra (což znamená ochránce a rádce) vyzývá:

Především, zajímejte se o politiku, protože ty všechny věci, který máte, o ně můžete přijít, to jsou hrozně důležitý věci. Ono je to lákavý, bejt rebel a protestovat proti tomu, co tady je, ale to bysme si vlastně podřezávali pod sebou větev.

Heslo dneška vlastně je nenechat se ovlivňovat fake new a dezinformacma. Protože ty na nás dneska padaj prostě takovým způsobem, že i člověk, kterej by už měl mít jasno - jako třeba já - kolikrát žasne, co všechno se dá vymyslet.

Pochopili jsme, že si nemáme nechat „vymývat hlavy“, ale pracovat na vlastním, pravdou podloženém názoru.